

SERİ
SERIES
SERIE
SÉRIE

Å

CİLT
VOLUME
BAND
TOME

28

SAYI
NUMBER
HEFT
FASCICULE

2

1978

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

ORMAN FAKÜLTESİ

DERGİSİ

**REVIEW OF THE FACULTY OF FORESTRY,
UNIVERSITY OF ISTANBUL
ZEITSCHRIFT DER FORSTLICHEN FAKULTÄT
DER UNIVERSITÄT ISTANBUL
REVUE DE LA FACULTÉ FORESTIÈRE
DE L'UNIVERSITÉ D'ISTANBUL**

ORMANCILIGIMIZDA ÖĞRETİM VE EĞİTİM SORUNU

Prof. Dr. Faik TAVŞANOĞLU

Kı s a Ö z e t

Bu inceleme, İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesinde 1975/76 öğretim yılına kadar sürdürülen lisans öğretiminin istenilen yararı sağlayıp sağlamadığını ve dolayısıyla amacına erişip erişmediğini, alınmış ve alınmakta olan önlemleri ve Fakülte sonrası Orman İşletmelerinde başlayan eğitimin durumunu ve alınması gerekli önlemleri ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

1. GİRİŞ

Bazı Avrupa Üniversitelerinde yönetim ve öğretimde reform istemiyle 1968 de başlayan öğrenci hareketleri kısa zamanda üniversitelerimize de sıçramış ve politikanın istismar ve desteğiyle süratle gelişip genişlemek ve soysuzlaşmak suretiyle ideolojik bölünmeye ve silahlı çatışmaya dönüşmüştür.

Son yıllarda Üniversitelerimizde öğretim ancak polis ve jandarmanın sıkı gözetimi altında yapılabilmiş, fakat yinede ortaya çıkan çatışmalar nedeniyle öğretime sık sık ara verme zorunluğu ile karşılaşmıştır.

İşte bu incelemenin konusu İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesinde sürdürülen lisans öğretiminin olanaklarını ve düzenini, bu düzenin aksayan yanlarını ve son yılların koşulları altında istenilen yararı sağlayıp sağlamadığını ve dolayısıyla amacına erişip erişmediğini ve öğretimin bitmesiyle orman işletmelerinde başlayan eğitimin durumunu ve alınması gerekli önlemleri ortaya koymak olmuştur.

2. FAKÜLTENİN OLANAKLARI

2.1. Öğretim kadrosu :

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesinde bugün 27 Profesör, 17 Doçent, 26 Asistan görev yapmaktadır. Fakültedeki Profesör sayısı geriden gelenlerle, geçmiş yıllardaki Doçent ve özellikle Asistan sayısı aleyhine bir büyüme göstermekte ve bu durum kürsülerde bölünmeye yol açmaktadır.

2.2. Kürsüler :

Orman Fakültesinde bugün Orman Botanığı, Toprak İlimi ve Ekoloji, Orman Ürünlerinden Faydalanma, Silvikültür, Orman Entomolojisi ve Koruma, Orman Ha-

silat Bilgisi ve Blyometri, Ormancılık Ekonomisi, Ormancılık Hukuku, Ormancılık Politikası, Orman İşletme İnşaatı, Havza Amenajmanı, Orman Ürünleri Kimyası, Geodezi ve Fotogrametri, Orman Amenajmanı, Park - Bahçe ve Peyzaj Mimarisi adlarında 15 kürsü vardır. Bunlardan ikisi (Ormancılık Hasılat Bilgisi ve Biyometri, Ormancılık Hukuku) 1977/78 öğretim yılında kurulmuştur.

2.3. Tatbikat salonları, laboratuvarlar ve tatbikat ormanı :

Fakültenin bugün 8 tatbikat salonu, 14 laboratuvarı ve 500 ha lık 1 tatbikat ve araştırma ormanı vardır.

2.4. Kitaplıklar :

Fakültenin 26700 cilt kitaba sahip büyük, modern ve konforlu bir kitaplığı olduğu gibi, her kürsünün kendi ve öbür kürsülerin elemanlarının ve gerektiğinde öğrencilerin yararlanmalarına özgü bir kürsü kitaplığı da vardır. Fakülte kitaplığı Avrupa'nın hemen tüm tanınmış bilim ve meslek dergilerine abonedir.

3. ÖĞRETİM DÜZENİ

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesindeki lisans öğretiminde, 1975/76 öğretim yılına kadar ilgili yönetmeliğin hükümlerine göre ¹⁾ 4 kademede 41 çeşitli ders ve bu derslere ilişkin tatbikatlar ve laboratuvar çalışmaları yer almış olup, öğretim süresi en az sekiz yarıyıl (8 sömestre) olarak saptanmıştır. Lisans öğretimi içinde ayrıca :

- öğrencileri bilimsel araştırma yapmağa alıştırmak amacıyla seminerler,
 - öğrencilerin ormancılığın çeşitli çalışma alanlarında pratik bilgi sahibi olmaları için orman işletmelerinde stajlar,
 - öğrencilerin çeşitli konuları inceleme, araştırma ve sonuçlandırma gücünü kazanmaları için diploma tezleri,
- yeralmıştır.

Fakülte lisans öğretiminde bunların dışında günlük tatbikatlara ve ekskürsiyonlara da yer verilmiştir.

Lisans öğrenimini 4 yılda, ya da en geç 8 yılda başarı ile bitirenlere «Orman Yüksek Mühendisi» diploması verilmiştir.

4. ÖĞRETİM DÜZENİNİN AKSAYAN YANLARI VE ÖĞRETİM AMACINA ULAŞMASINI ENGELLEYEN NEDENLER

Ancak bir yandan Orman Fakültesi öğretim düzeninde aksayan yanlar, öte yandan özellikle son yıllarda Üniversitelerimizde ve bu arada Orman Fakültesinde oluşan koşullar altında lisans öğrenimini bitirerek Orman Yüksek Mühendisi diploması alan gençlerin yeterince bilgi sahibi olduklarını ve dolayısıyla öğretimin amacına ulaştığını söylemek çok zor ve hatta mümkün değildir. Şöyleki :

- Lisans öğretimine dahil derslerin sayısının fazla olması nedeniyle haftalık

¹⁾ İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Öğretim ve İmtihan Yönetmeliği 1968. Bu yönetmelik, 1975/76 öğretim yılından itibaren değişikliğe uğramıştır.

ders programlarında, haftada okutulan dersler ve yaptırılan tatbikat ve laboratuvar çalışmaları ve seminerler ortalama 30 ders saatinin üstüne çıkmıştır. Buna göre günde okutulan dersler ve yaptırılan tatbikat ve laboratuvar çalışmaları ve seminerler 6 ders saatinin üstünde bir zaman almıştır ki, bu durumda günde en az iki ders saati, ya da iki tatbikat, laboratuvar ve seminer saati öğleden sonraya taşmıştır. Özellikle bu iki saatin derse raslaması durumu öğrencilerde yorgunluk ve bezginliğe neden olmuş ve sonuç olarak öğrencilerin öğretimden yeterince yararlanmaları engellenmiştir.

- Sömestreleredeki öğrenci sayısı fazladır. Önceki yıllarda 200 ün üstüne çıkan bu sayı, bugün 120 ye kadar düşürülmüşse de, ders, tatbikat salonlarının ve laboratuvarların yeterince geniş olmaması ve özellikle asistan kadrosunun yetersizliği yüzünden öğretim rahat ve yararlı bir biçimde yapılamamıştır. Bu durumu ve niteliğiyle öğretim kitle öğretimi olarak sürdürülmüş ve düzeyi düşmüştür. Nitekim sınavlara katılan ve başarı gösteren öğrenciler arasında çoğunluğu «Orta» not alanlar oluşturmıştır.
- Lisans öğretimi içinde yeralan ve yapılan seminer ve diploma çalışmalarına rağmen, öğrenciler araştırma yoluyla bilgi edinmek ve bilgilerini genişletmek alışkanlığını benimseyememişlerdir. Onlar sınavlar için kendilerine gerekli olan bilgiyi kolay ve basit olarak tek bir kaynaktan elde etmek yanlısındırlar ; bu nedenle her zaman ve ısrarla ders kitaplarını, ya da ders notlarını (teksir) istemektedirler. Öğrenciler bu durumlarıyla araştırmacı Üniversite öğrencisi olmak niteliğine sahip değildirler. Öğrencilerin derslere devamı ciddi ve verilen derslerden doğrudan yararlanma gibi bir amaçtan daha çok, yapılan yoklamalarda mevcut görünerek Öğretim ve İmtihan Yönetmeliğindeki devamsızlık sınırını aşmamak içindir.
- Öğrencilerle 8. yarıyılın sonunda ve lisans öğrenimini bitirme sınavlarından önce gruplar halinde yapılan haftalık ekskürsiyonlar, öğrencilerin bu sırada bitirme sınavlarının eşliğinde bulunmaları, bu ekskürsiyonlardan beklenen sonucu elde etmeyi engellemiştir.
- Bütün bu nedenlerin yanında ve hatta bu nedenlerin önemli bir bölümünün ortaya çıkmasında en büyük rolü, son yıllarda öğrenciler arasında ideolojik bölünmeye dayalı çatışmalar oynamış ve bu çatışmalar dolayısıyla Fakülte- de öğretime sık sık ara verme zorunluğu ile karşılaşmıştır. Böyle bir ortamda öğrencilerin içinde buldukları psikolojik durum, moral bozukluğu, korku ve endişe öğretimin verim ve yararını hemen hemen tamamen ortadan kaldırmıştır.

5. ALINMIŞ VE ALINMAKTA OLAN ÖNLEMLER

Fakülte- de öğretimin başarılı olması ve amacına ulaşmasını sağlamak amacıyla alınmış ve alınmakta olan önlemlere gelince, bunlar :

- İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesi Öğretim ve İmtihan Yönetmeliğinde bazı değişiklik yapılarak Fakülte- de 4 yıllık öğrenimi başarı ile bitirmiş öğrencilerden belli bir not düzeyini tutturmuş olanların çeşitli dallarda bilgilerini genişletip derinleştirerek bir dereceye kadar uzmanlaşmalarını sağlamak

için öğretim süresi 1975/76 yılından itibaren 4 yıl lisans ve 1 yıl da lisans üstü (4+1) olmak üzere 5 yıla çıkarılmıştır. Lisans öğrenimini bitirenler «Orman Mühendisi», bundan sonra 1 yıllık lisans üstü öğrenimi bitirenler «Orman Yüksek Mühendisi» diploması alacaklardır.

- Bölüm öğretimine geçilmek üzere Fakültede çalışmalar yapılmaktadır. Bölümler şimdiki halde : Orman İşletme, Orman Sanayii, Ağaçlandıma ve Havza Amenajmanı, İnşaat - Transport - Harita - Kadastro ve Peysaj bölümleri olmak üzere 5 bölüm olarak düşünülmektedir.

Bölüm öğretiminin amacı, Fakültede okutulmakta olan derslerin sayısını, örneğin 5 bölüme bölerek her bölümdaki derslere gerekli görülen bazı yeni derslerin de ilâvesiyle, her bölümde sınıflarda daha az sayıda öğrenciyle ve daha geniş bir zaman içinde ders konularını derinliğine ve genişliğine okutabilme, tatbikat ve laboratuvar çalışmalarını ve seminerleri daha rahat ve yararlı biçimde yapma olanağına kavuşmaktır.

Bölüm öğretiminin gerçekleşmesiyle, her bölüm ayrı ayrı mezun verecektir.

Bu incelemenin bütünlüğünü sağlamak için, burada Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesindeki durumdan çok kısa olarak söz etmek gerekmiştir : Karadeniz Teknik Üniversitesi Orman Fakültesinde öğretim süresi, Fakültenin kurulduğundan (1968) bu yana (4+1) 5 yıl olup öğretim, Ormanlık ve Orman Sanayi bölümlerinde yapılmaktadır. Bu fakültede öğretim 1975/76 ders yılına kadar daha ziyade İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesinden gidip gelen öğretim üyeleri aracılığıyla yapılmış olduğundan, bu öğretimi normal ve olması gereken biçimde kabul ederek değerlendirmek olanaksızdır.

6. ORMAN İŞLETMELERİNDEKİ EĞİTİMİN DURUMU

Böylece bu yazıda buraya kadar İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesindeki lisans öğretiminin olanakları ve düzeni açıklanmış ve bu öğretimin son yılların koşulları içinde istenilen yararı sağlayıp sağlamadığını ve dolayısıyla amacına erişip erişmediği incelenmiş olup bundan sonra, Orman Yüksek Mühendislerinin Orman İşletmelerindeki eğitimine (talim terbiyesine) geçmek istiyorum :

Kuşkusuz her meslekte adam yetiştirmek için yapılan öğretimle, bunu izleyecek eğitimin birbirini tamamlaması gerekmektedir. Şu halde Orman Fakültesinde yapılan öğretim, Orman İşletmelerinde yapılan eğitimin izlemesi ve onu tamamlaması gereklidir. Yani Fakültedeki öğretimle yetiştirilmiş olan uzman adayı eğitimle uzmanlaşacaktır. Oysa ormancılığımızda bugüne kadar durum böyle değildir. Yani Fakültedeki öğretimle yetiştirilmiş olan Orman Yüksek Mühendisleri Orman İşletmelerinde plânlı ve programlı bir eğitime tabi tutulmamıştır. Fakültedeki öğrenimlerini bitirerek görev almak üzere Orman Bakanlığına başvuran Orman Yüksek Mühendisleri eğilimlerine göre çeşitli alanlarda görev alırlar. Bunlardan, örneğin Orman İşletmelerinde görevlendirilenler, sıradan, yani herhangi bir bilgi yoklamasına, ya da bir seçime gerek görmeden, bu işletmelerdeki bölgelerde Bölge Şefi yardımcısı olarak atanırlar. Yardımcılık süresi 2 yıldır. Bu sürenin sonunda yardımcılar Bölge Şefi olurlar. Aynı zamanda iki yıllık devlet memuriyeti adaylık süresini dolduranlar, yine herhangi bir yoklamaya gerek görmeden ve İşletme Müdürlerince verilen bir sicil ile, yani aşağı yukarı otomatikman asil devlet memuru olurlar.

Bu vesile ile burada hemen kayıt etmek gerekir ki, memuriyette belli kademe-lerin sonunda bilgi yoklamalarının yapılması, Fakülte'deki öğretimin daha verimli ve başarılı olmasına ve dolayısıyla amacına ulaşmasına büyük ölçüde yardımcı olacaktır. İleri ülkelerin ormancılığında bir örnek vermek gerekirse, şunu açıklayabiliriz : Federal Almanya'da Orman Fakültelerinden mezun bir ormancının (Diplom Forst-wirt) asil Devlet Memuru olarak atanması için, önce memur aday olarak üç yıl süre ile Orman İşletmelerindeki çeşitli iş alanlarında hazırlık hizmetini yapması, sonra, «Büyük Devlet İmtihanı» denilen ve müsabaka imtihanı karakterinde olan imtihanı başarmış olması gerekmektedir ¹⁾.

Asillığı onaylanan Bölge Şefleri en az iki yıl bu görevde kaldıktan sonra, İşletme Müdür yardımcılığına atanırlar. İşletme Müdür yardımcıları 3 - 5 yıl sonra İşletme Müdürlüklerine atanabilirler.

Orman Bakanlığının eğitim sayılabilecek tek çabası, Bakanlığa bağlı Genel Müdürlüklerce, bir plan ve programa bağlı olmadan, zaman zaman Fakülte'de düzenlenen kurslar gösterilebilir. Ancak bu kursların sonunda bir başarı sınavı yapılmadığından, bunlar yeterince yararlı olamamakta ve böylece bunlardan düşünülen ve beklenen sonuç alınmamaktadır.

7. EĞİTİM KONUSUNDA ALINMASI GEREKLİ ÖNLEMLER

Eğitim konusunda da bazı önlemlerin alınması gerekmektedir ki, daha önce ve dolayısıyla belirtildiği gibi, bunlar :

- Orman İşletmeciliği, Amenajman, Yol Plânlama ve Yol Yapımı, Ağaçlandırma, Koruma, Orman Tahditi ve Kadastro gibi ormancılığın çeşitli çalışma alanlarında plânlı ve programlı kurslar düzenleyerek kursların bitiminde, kurslara katılan Mühendisleri bir başarı yoklamasına tabi tutmalı ve yoklamada alınan sonuçları, bunların istihdam, terfi ve ilerlemesinde değerlendirmelidir;
- Orman İşletmelerinde görülen çeşitli teknik işler ve yapılan uygulamalar hesapsız, kaba saba, gelişigüzel olmaktan çıkarılmalı ve bütün bu işlerin Fakülte'de gösterilen ve öğretilen biçimde yapılmasını sağlayarak Orman İşletmeleri, Orman Yüksek Mühendislerinin bir şeyler, ya da çok şeyler görüp öğreneceği gerçek anlamda birer Eğitim Merkezi durumuna getirilmelidir.

8. SONUÇ

Ormancılığımızda Öğretim ve Eğitim sorunu konusundaki açıklamalarıma son verirken şunu da belirtmek yerinde olur ki, ülkemizde her meslek alanında olduğu gibi, ormancılığımızda da bilgiye değer vermek zorunludur ; meslek elemanlarının ilerletme ve yükseltilmesinde bilgi düzeyi her halde ölçülmelidir. Ancak bu takdirde Fakülte'deki öğretim ve uygulama alanındaki eğitim anlam ve ciddiyet kazanır ve amacına ulaşmış olur. Aksi takdirde, yani ormancılığımızda öğretim ve eğitimin, yukarıda açıklanan nedenlerle ve bugünkü koşullar altında amacına ulaşmaması durumunda, Millî ekonominin çok önemli bir kolu olan ormancılığımız yeterince bilgili

¹⁾ Tavşanoğlu Faik : Bazı Önemli Yanlılarıyla Bavyera Ormancılığı. I.Ü. Orman Fakültesi Dergisi, Seri B, Cilt XIX, Sayı 1, 1969.

olmayan elemanlar tarafından yönetilmiş olacak, istenmeyen büyük yanlışlıklar yapılarak ülkenin kalkınması önemli ölçüde engellenmiş olacaktır.

Hiç kuşkusuz, Üniversitelerimizde ideolojik çatışmaların sona ermesi, Fakülte-lerdeki öğretimin verimli ve yararlı olması ve amacına ulaşması için ana koşulu oluşturmakta olup bu hepimizin en içten dileğimizeştir.

ÖZET

İstanbul Üniversitesi Orman Fakültesinde öğretim 1975/76 öğretim yılına kadar, Öğretim ve İmtihan Yönetmeliği gereğince tek safhalı olarak 4 yılda yapılmış ve öğrenimini başarı ile bitirenlere «Orman Yüksek Mühendisi» diploması verilmiştir.

Fakültenin öğretim kadrosu, tatbikat salonları, laboratuvarları, kitaplık, tatbikat ormanı v.s. gibi öğretim olanaklarının yeterli olmasına rağmen, bir yandan Öğretim düzeninin aksayan yanları, öte yandan son yılların koşulları, fakat özellikle öğrenciler arasındaki politik ve ideolojik bölünme ve çatışmalar içinde sürdürülen öğretimin yeterince verimli olmadığı ve dolayısıyla amacına ulaşmadığı kanısı uyanmıştır.

Fakültede öğretimin daha verimli ve daha yararlı yapılabilmesi için öğretimin 1975/76 yılından itibaren lisans ve lisans üstü olmak üzere iki safhalı olması kararlaştırılmış ve süresi (4+1) yıla çıkarılmıştır.

Lisans öğrenimini başarı ile bitirenler «Orman Mühendisi» bundan sonra lisans üstü öğrenimini başarı ile bitirenler ise «Orman Yüksek Mühendisi» diploması almaktadırlar.

Bu iki önlemlerle, her bölümde daha az sayıda öğrenciye daha az sayıda ders vermek olanağının sağlanmış olacağı ve bu yoldan öğretimde büyük bir rahatlık ve ferahlık olacağı düşünülmektedir.

Öte yandan bu incelemede, Fakülteadaki öğrenimin sona ermesinden sonra Orman İşletmelerinde başlayan eğitimin bugünkü durumu ele alınmış ve bu eğitimin bu durumuyla bir yarar sağlamaktan uzak olduğu ve dolayısıyla Fakülteadaki öğretimi tamamlamadığı ve bu nedenle de bu eğitimin sürekli, plânlı ve programlı kurslara dönüştürülmesi gereği ortaya konmuştur.

LEHR - UND AUSBILDUNGSFRAGE BEI DER TÜRKISCHEN FORSTWIRTSCHAFT

Prof. Dr. Faik TAVŞANOĞLU

Zusammenfassung

Das Studium der Forstwirtschaft an der Forstfakultät der Universität Istanbul dauerte bis zum Studienjahr 1975/76 gemäss der Lehr- und Prüfungsordnung von 1968, 4 Jahre (8 Semester). Die Absolventen der Forstfakultät erhielten das Diplom eines Forstingenieurs.

Die Frage, die nun zu untersuchen ist, ob die Lehrtätigkeit an der Forstfakultät, trotz allen Möglichkeiten wie Lehrkörper, Lehrstühle, Übungs- und Zeichnungssäle, Laboratorien, Bibliotheken, Übungs- und Versuchswald, welche die Fakultät für eine erfolgreiche Lehrtätigkeit ausreichend besass, unter den Umständen der letzten Jahre ihr Ziel erreicht hat oder nicht und wie die nachfolgende praktische Ausbildung der Forstingenieure in Forstbetrieben ausgeschaut hat.

Es spielten hier folgende Momente mit :

— Die Zahl der vorgelesenen Gegenstände im ganzen Studium war zuviel (41). Daher nahmen die Vorlesungen mit den dazugehörigen Übungen, Laboratoriumsarbeiten und Seminären in den Wochenlehrprogrammen eine Zeit von durchschnittlich 30 Stunden in der Woche und 6 Stunden im Tage ein. Das war auch zuviel, da dadurch die Studierenden in den Nachmittagsstunden zu müde, überdürrißig und daher nicht mehr aufnahmefähig waren.

— Die Zahl der Studierenden in den einzelnen Semestern war auch zuviel. Vor kurzem war sie bis auf 220 gestiegen. Sie wurde dann auf 120 reduziert. Man musste aber trotzdem von einem Massenbetrieb sprechen, da diesbezüglich erprobte zweckmässige Zahl auf etwa 60 zu schätzen ist.

— Die Studierenden waren nicht gewillt und auch nicht dazu genigt Nachschlagsbücher (Reference books) zu benutzen, die nötigen Kenntnisse herauszufinden. Infolgedessen besuchten sie die Bibliothek der Fakultät sehr selten. Sie möchten unbedingt die Lehrbücher oder die Manuskripten der betreffenden Lehrbeauftragten.

— Praktisierung der Studierenden in Forstbetrieben während des Studiums und Ende des 4. und 6. Semesters war wegen Nichtinteressierung der Fakultät selbst und Forstbetriebsleitungen und Interessenlosigkeit der Studierenden gänzlich nutzlos und sogar schadhaft gewesen.

— Neben all diesen Gründen spielten besonders die politischen Gegensätze und entsetzlichen Zusammenstösse zwischen ideologisch getrennten Gruppen in den letzten Jahren eine grosse Rolle. Da deswegen die Lehrtätigkeit der Fakultät sehr oft un-

terbrochen werden musste. Während des Lehrbetriebes an der Fakultät waren die Studierenden begreiflicherweise sehr ängstlich und psychologisch in einer geradezu schlechten Situation und daher keineswegs aufnahmefähig gewesen.

Und endlich :

— Die einwöchigen Exkursion in Gruppen am Ende 8. Semester sicherten nicht von ihnen erwartende Ergebnisse, da die Aufregung der Studierenden vor der letzten Prüfungen sie verhinderte.

Aus meinen diesen Ausführungen geht es deutlich und klar hervor, dass die Lehrtätigkeit an der Forstfakultät der Universität Istanbul in der letzten Jahren und unter gegebenen Umständen ihr Ziel kaum erreicht hat. Daher musste man nach den nötigen und denkbaren Massnahmen suchen :

— Die Fakultät hat sich in der Lehr - und Prüfungsordnung eine Änderung vorgenommen, die Studiendauer ab Studienjahr 1975/76 auf (4+1) Jahre zu verlängern. Die Absolventen des vier Jährigen Studiums erlangen den Titel eines Ingenieurs, Jene von fünf Jährigem eines Diplom - Ingenieurs. Mit dieser Änderung hat man bezweckt, den an der Zahl wenigen Forstingenieuren erweiterte und vertiefte Kenntnisse in den bestimmten Gegenständen zu gewähren und dadurch ihnen bis zu einem gewissen Grade eine Spezialisierung zu ermöglichen. Die Aufnahmebedingung für die Forstingenieure in den 5. Jahrgang ist, das vier Jährige Studium durchschnittlich wenigstens mit der Note «gut» absolviert zu haben.

— Man Verhandelt zur Zeit an der Fakultät, die Lehrtätigkeit in gewissen Abteilungen durchzuführen (Lehrabteilungen), so dass jedes Jahr in die einzelnen Abteilungen aufgenommenen und an der Zahl wenigen Hörer ihr Studium in diesen Abteilungen zu machen haben. Die Zahl dieser Abteilungen sind fünf und zwar Abteilung für Forstbetrieb, Abteilung für Holz Industrie, Abteilung für Aufforstung, Abteilung für Einrichtung der Einzugsgebiete (watershed Management), Abteilung für Bau - Transport - Vermessung, und Abteilung für Paysage - Architecture.

Es werden nun mehr Absolventen jeder Abteilung geben.

Praktische Ausbildung : Zweifellos muss bei jedem Beruf, wie auch bei der Forstwirtschaft die Lehrtätigkeit mit der nachfolgenden Ausbildung in den Forstbetrieben ergänzt werden. Mit anderen Worten, durch die Lehrtätigkeit an der Forstfakultät gebildeter junger Forstman muss durch plan- und programmässige Praxis in Forstbetrieben «Meister» werden. Es war aber hier nicht der Fall, d.h. die jungen Forstingenieure haben nach der Beendigung ihres Studiums an der Fakultät keine plan- und programmässige Ausbildung in Forstbetrieben gehabt. Sie gingen gleich, um angestellt zu werden zum Forstwirtschaftsministerium und wurden direkt, d.h. ohne jede Prüfung, als Kandidat - Gebietsschef (Bölge Şefi adayı) in Forstbetrieben angestellt. Die Kandidatszeit dauerte 2 Jahre. Nach dem Verlauf dieser Zeit wurden die Kandidaten wieder ohne jede Prüfung und nur durch eine nicht so ernst zunehmende und fast automatisch gegebene Begutachtung der Forstbetriebsleiter als Gebiets - Chef, und gleichzeitig zum Staatsbeamter ernannt.

Man muss hier gleich darauf hinweisen, dass solche in gewissen Zeiten angeordnete Prüfungen würden sicherlich für das Ernstnehmen des Studiums und beziehungsweise für die Erreichung des Zieles der Lehrtätigkeit an der Fakultät sehr viel beitragen. Wenn man nun dafür ein Beispiel geben sollte, so kann man erwähnen, dass in

Westdeutschland die akademischen Forstwirte sich nach einer drei jährigen und befriedigenden Praktisierung in Forstbetrieben der sogenannten grossen Staatsprüfung zu unterwerfen haben damit sie als Staatsbeamter im Forstdienst angestellt werden können.

Nach dem als Staatsbeamter zum Gebietsschef ernannte Forstingenieure zumindest zwei Jahre bei diesem Dienst bleiben, gingen sie dann nach ihrem Interesse zu den Einrichtungs - oder Wegenetzplanungsgruppen, Aufforstungs - oder Forstschutzarbeiten, Forstbegrenzung - und Forstkadaster - Kommissionen.

Bei dieser Gelegenheit muss man von den einzelnen Generaldirektionen das Forstwirtschaftsministeriums zeitweise and nur wenn nötig, angeordneten Kurse erwähnen. Diese Kurse waren, wie schon bemerkt, nicht plann- und programmässig gewesen. Ausserdem, da die Teilnehmer sich Ende der Kurse zu einer Prüfung nicht unterworfen haben, waren sie nicht von grossem Vorteil und beziehungsweise haben zur Ausbildung der Forstingenieure sehr wenig beigetragen.

Daher müssen die nötigen Massnahmen für die Ausbildung der jungen Forstingenieure in Forstbetrieben getroffen werden. Diese Massnahmen wären :

— Auf den Gebieten von Forstbetrieb, Forsteinrichtung, Wegenetzplanung und Wegebau, Waldbau und Aufforstung, Forstschutz, Forstbegrenzung und Waldkadaster u.sow. müssen Ausbildungskurse angeordnet werden. Ende dieser Kurse müssen die Teilnehmer sich einer Erfolgsprüfung zu unterwerfen haben. Der Grad des Erfolges muss bei der Anstellung und bei den Beförderungen vor dem Auge gehalten werden.

— Alle in Forstbetrieben zuleistende Arbeiten müssen planmässig, sinnvoll und Lehrreich gestaltet werden. Denn können die Forstbetriebe nur dadurch für die Praktisierung und Ausbildung der Jungen Forstingenieure eine Bedeutung haben.

Bevor ich nun meine Erklärungen über die Frage der Lehr - und praktische Ausbildung bei der Türkischen Forstwirtschaft abschliesse, muss ich darauf hinweisen, dass man bei der Anstellung und Beförderungen der Forsttechnischen Personale auf höhere Stufen unbedingt ihr können und ihre Leistung vor dem Auge halten muss. Denn nur dadurch kann das Studium an der Fakultät und praktische Ausbildung in den Forstbetrieben an Bedeutung und Ernstlichkeit gewinnen.

Schliesslich müssen die ideologischen Zwischenfälle an den Universitäten ein Ende nehmen und das ist die Grundbedingung für den Erfolg der Lehrtätigkeit und für das Studium und das ist zweifellos des innigster Wunsch aller.

Anderenfalls, aus den oben angeführten Gründen und unter heutigen Umständen kann das Ziel der Lehr - und Ausbildungstätigkeit nicht erreicht werden und infolgedessen ein sehr wichtiges Wirtschaftszweig, die Forstwirtschaft, muss durch nicht genügend gebildeten Forstingenieure bewirtschaftet werden und dadurch grosse Fehler begangen und der Aufbau unserer Landwirtschaft und Industrie und somit auch der Aufbau unserer ganzen Nationalökonomie behindert.